

High Serum Cholesterol Is a Novel Risk Factor for Graves' Orbitopathy: Results of a Cross-Sectional Study: THYROID Volume 28, Number 3, 2018

در قالب یک مطالعه مقطعی روی ۲۵۰ بیمار Graves' disease (GD) که ۱۳۳ نفر از آنها مبتلا به Graves' orbitopathy (GO) و ۱۱۷ نفر از آنها غیر مبتلا به GO بودند رابطه بین سطح LDL کلسترول و GO (به عنوان هدف اصلی) و رابطه شدت بیماری GO با LDL کلسترول (بعنوان هدف ثانویه) بررسی شد. توضیحات زیر بخش روش های آماری بخش مواد و روش ها و یافته ها مبتنی بر آنها

۱- در این پژوهش متغیرها عددی نرمال با میانگین و انحراف معیار و غیر نرمال با میانه و دامنه میا چارکی گزار ش شدند و متغیرهای غیر عددی با تعداد و درصد گزارش شده اند. متغیرهای عددی نرمال بین دو گروه با آزمون T دو نمونه مستقل (برای مقایسه میانگین یک متغیر عددی نرمال در دو گروه مستقل استفاده می شود) و غیر نرمال با آزمون من-ویتنی (معادل T است برای متغیرهای غیر نرمال) مقایسه شده اند. در جدول یک متغیرهای عددی مثل سن، شاخص توده بدنی و ... که نرمال بوده اند با میانگین و انحراف معیار گزارش شدند و متغیرهای عددی غیر نرمال مثل سطح TSH و زمان تشخیص پرکاری و TRAb با میانه و دامنه میان چارکی گزارش شده اند متغیرهای سن، طول مدت ابتلا به پرکاری تیروئید و TRAb در بین دو گروه تفاوت معنی داری داشته اند. متغیرهای غیر عددی مثل، جنسیت، سابقه خانوادگی چربی خون، سیگار کشیدن/نکشیدن و ... با تعداد و درصد گزارش شده اند و با آزمون کای دو مقایسه شده اند که فقط متغیر عادت سیگار کشیدن بین دو گروه تفاوت معنی داری را نشان داده است.

۲- در جدول ۲ چهار چربی خون بین دو گروه مقایسه شده اند و Tg و LDL که نرمال بوده اند را با میانگین و انحراف معیار گزارش کرده و با آزمون T دو نمونه مستقل مقایسه کرده اند و HDL و TC که غیر نرمال بوده اند با میانه و دامنه میان چارکی و با آزمون من-ویتنی مقایسه کرده اند و هر چهار متغیر بین دو گروه تفاوت معنی دار نداشته اند. اما وقتی از رگرسیون خطی چندگانه برای بررسی رابطه GO بودن/ نبودن با سطح چربی های خون استفاده کرده اند و اثر مخدوشگرهایی مثل سن، و ... و طول مدت ابتلا به پرکاری را بررسی کرده اند مشخص شده که رابطه معنی داری بین GO با LDL وجود دارد (پاراگراف اول صفحه ۳۹۰).

۳- در نمودار یک (A) برای بیمارانی که طول مدت ابتلای آنها به پرکاری کمتر از ۴۴ ماه بوده سطح LDL و TC بین دو گروه مبتلا به GO و غیر مبتلا مقایسه شده است که سطح این چربی ها بطور معنی داری در مبتلایان به GO بالاتر بوده است. در نمودار یک (B) با زهم با تمرکز بر بیمارانی که طول مدت ابتلای آنها

کمتر از ۴۴ ماه بوده دو گروه مبتلا و غیر مبتلا به GO از نظر رد کردن دو نقطه برش ۱۹۱ برای کلسترول و ۱۱۸ برای LDL با هم مقایسه شده و خطر رد کردن نقطه ۱۹۱ برای بیماران GO نسبت به غیر مبتلا ۴۷ درصد بیشتر ($RR=1.47$) (حداقل ۱ و حداکثر ۱۱۴ درصد بیشتر بوده است) و برای رد کردن نقطه برش ۱۱۸ این خطر ۲۸ درصد ($RR=1.28$) (حداقل ۱ و حداکثر ۶۲ درصد بیشتر) در این بیماران نسبت به غیر مبتلایان بیشتر بوده است.

۴- در جدول ۳ در کل نمونه برای هر چهار چربی خون در دو گروه، نسبت افرادی که شرایط چربی خون بالا دارند را مقایسه کرده اند و بصورت تعداد و درصد گزارش شده اند و با آزمون کای دو این مقایسه انجام شده است که تفاوت معنی داری دیده نشده است اما در جدول ۳ مقایسه نسبت افراد با چربی خون بالا بین دو گروه GO و غیر مبتلا به GO مقایسه شده است که ملاحظه می شود در گروه GO ۵۶ درصد اما در گروه غیر مبتلا به GO ۴۶/۶ درصد دارای کلسترول بالای ۱۹۰ بوده اند که این تفاوت بین دو گروه معنی دار بوده است اما سایر چربی ها تفاوت معنی داری بین دو گروه نداشته است.

۵- در نمودار ۲ (A) در بیماران مبتلا به GO که طول مدت ابتلای آنها کمتر از ۴۴ ماه بوده است میانه CAS بین دو گروه با سطح کلسترول بیشتر و کمتر از ۱۹۰ با آزمون من-ویننی مقایسه است که سطح آن در افراد با کلسترول بیشتر از ۱۹۰ بیشتر بوده است و در نمودار ۲ (B) این مقایسه صرف نظر از طول مدت ابتلا به پرکاری تیروئید انجام شده است که باز هم سطح CAS بطور معنی داری در گروه با کلسترول بالاتر از ۱۹۰ بیشتر از بیماران با سطح کلسترول کمتر از ۱۹۰ بوده است.

دکتر آوات فیضی - دانشگاه علوم پزشکی اصفهان - ۹۷-۲-۱۵